

[Paul Antonsen.]

dem, når man derigennem vanskeliggjorde finansieringsforholdene og hele likviditetssituationen for de øvrige erhverv, fordi man derved fik ringere muligheder for at lette pengepolitikken. Det var den advarsel, jeg bragte.

Finansministeren (Grünbaum): Ja, men det står altså fast, at hr. Poul Antonsen konkret advarede mod at lette specielt for skibsværfterne.

Økonomiministeren og ministeren for europæiske markedsanliggender (Ivar Nørgaard): I anledning af mine udtalelser om markedsituationen gav hr. Johan Philipsen udtryk for bekymring for dansk landbrugs stilling. Jeg vil gerne sige, at der er god grund til at nære bekymringer for dansk landbrugs eksportmuligheder, og det er der, ganske uanset hvordan det nu vil gå med forhandlingerne, da vi jo med sikkerhed ved, at det i bedste fald først vil lykkes for os at blive medlem af fællesmarkedet i 1969. Det vil sige, at året 1968 naturligvis må være et år, som man fra dansk landbrugs side må se på med bekymring. Men indtrædelsen i fællesmarkedet er jo besluttet i dette ting som noget, der skal finde sted sammen med Storbritannien; det er der enighed om. Jeg tror ikke, det ville have nogen synderlig gunstig virkning for dansk landbrug, hvis man på nuværende tidspunkt skulle ændre en sådan politisk beslutning, for så vidt jeg kan forstå på fællesmarkedskommissionen, er det spørgsmålet om det danske landbrugs adgang til fællesmarkedet sammenholdt med fællesmarkedslandenes adgang til det engelske marked, der er afgørende for fællesmarkedslandenes tilbageholdenhed. Hvad enten vi derfor søgte om at blive medlem før England eller sammen med England, ville der være de samme problemer i fællesmarkedslandene.

Noget andet er, at vi naturligvis må forsøge på, som jeg også sagde det i formiddags, at gøre vor overgangsperiode så kort som muligt. Vi har jo sagt, at vi for landbrugsvarerne slet ikke ønsker nogen overgangsperiode. Dertil har kommissionen sagt som sit foreløbige synspunkt, at man anser ensartede overgangsperioder for alle sektorer hos alle de ansøgende lande for det mest

hensigtsmæssige. Dette må vi argumentere med dem om, og vi må forsøge på at få dem bragt til at forstå vore standpunkter og forhåbentlig helst til selv at tage et andet standpunkt.

Derudover vil jeg blot til hr. Johan Philipsen sige, at det måske er lidt ensidigt udelukkende at lægge vægt på fællesmarkedsforhandlingerne, når man skal tage stilling til de fremtidige driftsformer for dansk landbrug. Hvorvidt og i hvilken udstrækning den animalske produktion skal opretholdes, må vel afhænge af afsætningsforholdene både i fællesmarkedet og i de udenforstående lande, og der er måske noget, der tyder på, at afsætningsmulighederne for kød og kvæg, der jo beklageligvis i øjeblikket er meget dårlige, vil blive noget bedre, når vi kommer ind i 1968.

Til hr. Niels Westerby vil jeg blot sige, at man selvsagt også i markedssekretariatet overvejer alternative løsninger; det er simpelt hen embedsmændenes pligt, men jeg vil gentage, hvad jeg i formiddags sagde, nemlig at regeringens linje foreløbig vil være at koncentrere sig om at få forhandlingerne med fællesmarkedet i gang og få et positivt resultat af disse forhandlinger på en måde, som tilgodeser alle væsentlige danske interesser.

(Kort bemærkning).

Guldberg: Det var markedsministerens bemærkning om problemerne vedrørende overgangsperiode, der kalder mig frem. Så vidt jeg er underrettet — derfor synes jeg det vil være rigtigt lige at få det korrigeret — er det, som kommissionens synspunkter går ud på, ikke helt det, der har været refereret herfra. Det synspunkt, man anlægger i forhold til dansk landbrug — og det gælder i øvrigt også irsk landbrug — er, at man kan vanskeligt give adgang uden overgangsperiode for dansk og irsk landbrug, medmindre man samtidig får adgang for de nuværende 6 landes landbrugseksport til England. Der ligger jo i ordet „vanskeligt“, at det ikke er umuligt, og der ligger i ordene „uden overgangsperiode“, at det kan lade sig gøre med overgangsperiode. Jeg synes, det var rigtigt lige at gøre opmærksom på dette.

I øvrigt vil jeg gerne sige, at det jo er et overordentlig vigtigt spørgsmål, fordi det er et af de steder, hvor tidsfaktoren virkelig